

Фізичне виховання в контексті сучасної освіти: Матеріали XIII Міжнародної науково-методичної конференції. За заг. ред. І.І Вржесневського, В. П. Семененко. – К.: НАУ, 2018. – С.28-29.

Вржесневський І. І., Корчинський В. Л., Тимошкіна Н. Л. (Україна)

РУХОВА АКТИВНІСТЬ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

В умовах прискорених трансформацій, притаманних постіндустріальному інформаційному суспільству суттєво зростають ризики для здоров'я людини пов'язані з малорухливим способом життя на фоні розумових та психічних перевантажень.

Рухова активність сучасної людини обумовлена впливом конкретних соціумів, рівнем фізичної культури цих соціумів, наміченими тенденціями розвитку суспільства, а також, ментальними традиціями та факторами ідеологічного характеру. В умовах соціокультурних змін, притаманних інформаційному суспільству пріоритетним напрямком в сучасній освіті стає створення інформаційно-освітніх просторів. Розвиток освіти, на основі інформаційного підходу, є неминучим, проте, наряду з безумовними перевагами комп'ютерної освіти, проникнення інформаційних технологій у всі сфери суспільного життя, можна констатувати і деякі значні негативні моменти. Супутні комп'ютеризації негативні обставини можна, умовно розділити на чотири блоки:

1. Педагогічний (проблеми корекції змісту предмета, взаємодія педагога з тими, хто займається і т.п.);
2. Медико-біологічний (виявлення проблем у стані здоров'я, пов'язаних з переважанням «віртуального життя», порушеннями опорно-рухового апарату, негативні зміни зорового аналізатора, синдром зап'ястного каналу і т.п.);
3. Фізіологічний (негативні зміни в роботі основних функціональних систем організму);
4. Психологічний (комп'ютерна залежність, спотворення взаємодій в соціумі, переоцінка життєвих пріоритетів і т.п.).

Якщо педагогічні проблеми, які пов'язані з практично необмеженим доступом неофіта до знань та зі зміною ролі педагога (педагогіка «партнерства»), мають вплив на достатньо обмежений період життя людини (роки навчання), то з наслідками решти факторів можна мати справу все життя. Знаходячись у «віртуальному світі» молода людина позбавляється від багатьох обмежень (у тому числі і пов'язаних з особистою фізичною недосконалістю і може діяти без виснажливих фізичних зусиль та напружень). Створюється стійка звичка шукати шляхи вирішення будь-яких важливих задач найдоступнішим способом – через інформаційний простір. На ґрунті зазначеної звички виникає комп'ютерна залежність (аддикція). Таким чином, позначений вузол проблем затягується ще тугіше, а спокуса відходу від реальних дій – ще сильніше.

В обставинах що склалися, фізичні навантаження починають здаватися для студентів образливим тягарем, одночасно стимулюючи динаміку послаблення його вольових зусиль. Питання, що пов'язані з фізичним вдосконаленням та індивідуальною руховою активністю починають розглядатися особистістю в суто теоретичній площині з витікаючими звідси наслідками. Тож, на наш погляд, негативне відношення студентів до рухових зусиль та фізичних навантажень, мають корені в соціокультурних трансформаціях сучасного суспільства і концентруються у психіці особистості.